

N:o 96.

Af Herr G. Sälling: Om utfärdande af bestämmelser af allmän lags natur rörande afskrifning af grundskatterna samt rustnings- och roteringsbesvären.

Med stöd af det undantag från regeln om motions väckande inom tio dagar från riksdags öppnande, som Riksdagsordningen, § 55 1 mom., innehåller, och som vid innevarande riksdag i båda Kamrarne blifvit begagnadt och godkänt, beder jag att med anledning af Kongl. Maj:ts proposition, N:o 5, om afskrifningen af grundskatter samt rustnings- och roteringsbesvären, få väcka ett förslag, med anhållan om dess remitterande till det Särskilda Utskottet.

Någon tidsbegränsning för nyssnämnda utsträckning af motionsrätten kan jag icke i grundlagen finna, men föga skulle jag dock anse det lämpligt att oafbrutet deraf begagna sig; emellertid då ännu icke annat än en förberedande pröfning lärer vara påbörjad i Utskottet, torde det icke få anses otillständigt att begagna denna rätt, helst det förslag, jag ämnar göra, egentligen icke afser annat än att förebygga en grundlagstvist med afseende på formel behandling, som annars möjligen kunde af någon väckas.

Förslagen angående härordningen, om sättet för upprätthållande af härens stamtrupp, om värnplikten och om öfvergången äro afsedda att blifva lagar. Afven om ett och annat deraf kan vara föremål för olika meningar, lärer väl ändå det hufvudsakliga, derest det med större eller mindre modifikationer i öfrigt kommer att antagas, blifva lag. Båda Kamrarnes beslut 1873, likasom de komitéer, som sedan dess behandlat dessa ärenden, hafva utgått från den uppfattningen, att när statsmakterna enades om en ny härordning och i sammanhang dermed om förutnämnda afskrifning, det senare borde erhålla samma trygghet,

d. v. s. att Riksdagen samtidigt med beslutet om härordningen också beslutar hela afskrifningen, dock så att ej denna sker på en gång, utan successive efter en fastställd plan.

Att gifva äfven detta beslut den fulla trygghet, att det ej utan båda Kamrarnes sammanstående beslut och Kongl. Maj:ts godkännande kan rubbas och ändras, och framför allt att det icke 18 gånger under dubbelt så många år skall behövas nytt beslut härom, torde vara välbetänkt både mot inställande af en i sjelfva verket öfverenskommen afskrifning och mot möjligen förekommande yrkanden på en hastigare sådan, ty att under hela denna tid underhålla en strid härom, skulle, såsom Statsrådet och Chefen för Kongl. Finansdepartementet yttrat, »ingalunda ligga i statens välförstådda intresse, så vida för samhällets viktiga kraf man vill taga i anspråk en enig och förtroendefull samverkan af vårt samhälles för ett dylikt arbete eljest väl egnade krafter.»

På grund häraf och i full öfverensstämmelse med syftet i den Kongl. propositionen tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen, under de förutsättningar, som frågornas sammanhang betingar, må besluta afskrifningen i sin helhet af grundskatterna samt rustnings- och roteringsbesvären, att börja och fortgå efter den af Kongl. Maj:t antydda och af skatteregleringskomitén föreslagna plan, samt att detta så i ena som andra fallet må erhålla kraft af lag, som endast genom Konungs och Riksdags sammanstående beslut, på sätt om allmän civillag stadgad är, kan ändras eller upphävas.

Stockholm den 20 Februari 1883.

G. Sälling.